

rimes podrien seguir el patró següent o/a/a/a . En quant a la construcció mètrica seria la següent 9/5/5/9. En este sentit també es nota una possible mutació del quartet en alterar la mètrica original.

Tema de la Botella :

És un tema popular i recurrent en la tradició de la cançó popular francesa. Fa referència al tema de l'alcohol, a la pèrdua de l'amor, a la tristesa de la vida, però també a la vida dels mariners, a les botelles de rom i als viatges entre port i port. També està relacionada amb les tradicionals cançons d'associacions de companys de vi com les que existixen a França.

Refrans reiteratius:

Este tema també pertany al repertori de les cançons "paillardes" de les festes de finals de verema o de reunions d'associacions de companys de vi. Ací un exemple d'una de estes cançons molt populars : « *compagnon de la table ronde, goûtons voir si ce vin est bon, goûtons voir, oui oui oui, goûtons voir, non, non, non, goûtons voir si ce vin est bon* ». Traducció : « companys de la taula redona, tastem i veiem si este vi és bó, tastem i veiem sí,sí,sí, tastem i veiem, no, no, no, tastem i veiem si este vi és bó ».

Ací ens crida l'atenció la repetició del trio de "oui" o de "non" característic d'estes cançons i que ens remiteix a la repetició del trio de "cas" de la versió covarxina.

Versió Covarxina: Pensem, per la ubicació geogràfica, que l'època en què "la botella de cas, cas, cas" es va introduir a les Coves, va ser a partir dels primers intercanvis econòmics entre la gent del nostre poble que anaven a veremar als pobles de Florensac, Bessan, Pinet i Pomerols del departament de l'Hérault a França.

Podem pensar que van assimilar la tonada cantada pels companys francesos de treball i li van acoplar un text en la seua llengua d'origen.

Crída l'atenció el haver guardat el tema de la botella que es canta en les festes de fi de verema o altres festes. S'assimila sense fer referència ni a la tristesa ni a la pèrdua de l'amor sinó simplement com a tema festiu i lúdic tal com la utilitzaven a Pomerols i altres pobles de per ahí.

No canvien el nom de Pernod per un altre nom de beguda amb alcohol de les Coves o del voltants, per tant podem deduir que no s'assimila la idea comercial de vendre un producte.

S'assimila la música que sembla ser el que ha agradat a la gent que ha anat a veremar i s'interpreta amb una nova cançó amb similituts. També es memoritza el ball i s'introdueix a Festes d'Agost dins del ball típic del poble que és el Ball del Pla, assegurant-li d'aquesta manera la seua perduració en el temps, cosa que no ha passat a França.

Versió Covarxina

1- U/una/ bo/te/lla/ de/ Cas/ Cas/ Cas/ 9 síl·labes

2- O/tra/ bo/te/lla/ de /Cas /Cas/ Cas/ 9 síl·labes

3- No/ me/ l'en/cen/dràs 5 síl·labes

4- No/ me /l'en/cen/dràs/ 5 síl·labes

5- Se /lo /di/ré/ a /mi/ pa/pa/ 8 síl·labes

La cançó és escrita en castellà, llengua de referència a principis del segle XX, tant a l'escola com a les administracions, sent el valencià d'ús diari però oral.

Versificació: S'han guardat les rimes femenines en –A afegint la –S, s'ha borrar la rima masculina en –O que no quedava estètica. El patró de les rimes se simplifica as/as/ás/ás/pa amb ritme ascendent degut a l'aparició de l'accent tònic en la síl·laba final del vers 3 i 4, i finalitzat amb el vers cinqué de vuit síl·labes.

La construcció mètrica és 9/9/5/5/8. Ací, el vers discordant és el cinqué amb un significat important, dins de la dinàmica de la cançó, s'ha optat, doncs, per posar-lo en evidència amb aquella discordància. S'ha guardat la construcció de cinc versos com en la versió francesa, però també cal remarcar que els versos 1 i 2 són pràcticament similars i els versos 3 i 4 ho són del tot.

A nivell de sentit, el text hauria pogut ser simplificat amb 3 versos, a nivell de cançó estes reiteracions són el que li donen gràcia tant a la cançó com al ball.

Ens crida l'atenció el sentit figurat del verb "encendre", el pendre foc a la flama de l'amor. En efecte, s'ha assimilat la idea d'amor o relació prohibida pròpia de la cançó "paillarde" francesa. És interessant per la similitud amb este gènere, però el més interessant és que no era explícit en la cançó de la versió francesa. Suposem que el ball ha sigut el catalitzador que ha permés aquesta assimilació.

Pose en evidència la importància de les figures del ball i sobretot la sensibilitat de la gent que ho va sentir i ho va transmetre.

